Ч. 9. Пятниця 26 (13) січня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмініcтрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа скликаня Делеґаций. — По виборах в Німеччині. — Італїяньско-французкий спір. — З поля війни.

Як з Відня доносять, говорять в тамошних полїтичних кругах, що з початком лютого с. р. має там відбути ся спільна рада мініcтерияльна, на котрій буде обговорювана справа реченця скликаня Делеґаций.

Другий день тіснійших виборів в Німеччині приніс опозицийним сторонництвам значно більші успіхи, як день перший, головно социяльній демократиї, котра доси здобула 99 мандатів, так що лїберальна праса, хоч вибори ще не скінчили ся, вже тепер говорить про погром консервативного бльоку. Більшість в німецкім парляменті виносить 199 голосів. В попередній палаті мали консервативсти, антисеміти і клерикали разом 208 голосів, так що кождої хвилї, навіть без помочи Поляків та инших малих сторонництв могли творити більшість. То був іменно чорно-синій бльок, котрого тепер вже нема. Бо консервативсти, антисеміти і клерикали розпоряджають доси лише 158 голосами, між тим коли поступовці, національні лїберали і социяльні демократи мають вже 176 голосів. Отже ціла лївиця вже тепер значно сильнійша, хотяй, що правда, по послідній дни тіснійших виборів она не стане більшостию. Коли до 158 голосів згаданих реакцийних партий дочислити голоси малих фракций, що йдуть переважно з центром, а то Поляків, Альзатинців, Льотаринців і диких, то вийде на підставі дотеперішних виборів надвишка 30 голосів, отже 188 голосів для клерикально-консервативної більшости против 176 голосів всеї лївиці. Однак більшість, що потребує помочи малих фракций, дуже слабосильна. А що послїдний день (нинїшний) тіснійших виборів в 34 округах принесе певно дальші успіхи лївиці, то після всякої правдоподібности прийде до того, що реакцийні сторонництва і ціла лївиця в новім парляменті будуть менше-більше однаково сильні. То значить, що реакцийні сторонництва не зможуть нічого зробити, коли частина лївиці не піде з ними.

Як доносять з Парижа, французке правительство повідомило правительство італїяньске, що 29 Турків, задержаних на покладі „Мануби“, буде перевезених до Тунісу, Марсилїї, Аячіо та Тульону і тоді власти займуть ся провіренєм їх тотожности. Коли покаже ся, що они вояки, не пустить ся їх в дальшу подорож. Прийме Італїя се услівє, то французке правительство готове предложити дальші спірні точки мировому трибуналови в Газї; инакше Франция рішилась з цїлою рішучостию перевести свої домаганя.

„Echo de Paris“ пише, що Франция готова посунути ся до зірваня дипльоматичних відносин, коли не одержить сатисфакциї. Французке правительство зарядило, щоби военні кораблї супроводили всі пасажирскі кораблї, які удають ся до Тунісу і Альжиру а крім того візвало фабрикантів лїтаків, щоби не доставляли товару, замовленого Італїянцями.

Бюро Гаваса довідує ся з Риму, що відбула ся там специяльна конференция між радником французкої амбасади Леґраном, а міністром заграничних справ Сан Джуліяном. Леґран зажадав випущеня на волю 29 Турків, увязнених в Каліярі і міністер обіцяв дати відповідь, але мусить наперед порозуміти ся з президентом міністрів.

Взагалї надіють ся, що обі сторони знайдуть спосіб марного полагодженя конфлікту.

ДВА ФРАНКИ БАРОНА РОТБАХА.

(З французкого — Франсоа Копе).

Коли коло Різдва зима ставала чим раз острійшою, а социялїстичні часописи почали з тої нагоди виступати напраснїйше як звичайно против богачів, жертвував барон Ротбах сто тисяч франків на бідних міста Парижа.

Сто тисяч франків! То не будь що! Однако не одушевляйте ся передчасно тою великодушностию, бо майно барона є великаньске, незвичайне, страшенне. Отець его лишив ему ледве яких там марних пятьдесять міліонів, що свого часу вирвало старому Ротшильдови такий оклик, ідучий з доброго серця: „Бідний Ротбах! Я гадав, що лїпше стоїть!“ Однако син, одинокий наслїдник назвиска і славної банкової фірми, побільшив свою спадщину вскорі пятикратно.

Мимо того впрочім судьба барона Ротбаха зовсім незавидна.

Перед усім не мав здоровля. Будучи властителем найблагороднїйшого „шато“ Медок, не може пити нічого, крім молока пів на пів з водою Віші, а коли часом при обіді є на стілько неосторожний, що велить собі подати яке смажене мясо, відпокутовує то все найстрашнїйше.

Ви без сумніву змилосердились би над ним, колиб могли підхопити погляд повний зависти, як стоячи перед вікном в своїм величавім кабінетї з чолом опертим о шибу, глядить на візників, що з'їдають у винарни напротив гори воловини з капустою і запивають то цїлими лїтрами вина.

В родиннім житю барон також не надто щасливий. Жінка его — Анґлїйка, з котрою одружив ся майже з любови — щож, бо пять міліонів віна, нужда! — стративши здоровле при першій дитині, а відтак потахаючи поволи, зробила его вдівцем в сороковім році житя, полишивши ему сина, напів дурноватого.

З природи холодний, барон вже нїколи опісля не мав ніяких звязий, бо женщини найбільше не користолюбиві, ставали осоружно жадні з хвилею, коли его пізнавали. То зразило его до тої степени, що почав уникати женщин, супротив котрих задержав лиш відразу і несмак.

Не є то злий чоловік, зовсім ні, є лиш холодний. Позваляє використовувати себе і роздає богато, але байдужно, без приємности, як також і без жалю, певний, що его бездонна кишеня нїколи не вичерпає ся. Подібний до вічного жида бурлаки, котрий мав все пять сусів, але стоячи о стілько висше над Агасвером, що в своїй касї находить вічно не суси, лише міліони і то з надвижкою, коли інтерес добре пійшов.

Барон здобуває гроші безнастанно, без заходів, навіть против своєї волї, коли можна так висловити ся, виключно длятого, що все мав їх дуже богато, що тепер має їх більше як давнїйше і що в будучности буде їх мати чим раз більше. Уважає то зовсім природною річию, що притягає золото, як маґнес притягає зелізо, завдяки силї капіталу. Розчитував ся в економістах, а ті поважні сьміхотворці научили его, що гріш не є нічо инше, лиш полученє інтелїґенциї з працею. Тому то барон, в сути річи смирний, не є зовсім певний, чи будучи одним з найбогатійших людий в Европі, не є також одним з найінтелїґентнїйших і найбільше роботящих. Видаєсь ему то впрочім зовсім природним і справедливим, що банкноти і золото громадять і розмножують ся як крілики в норі і був би здивований, колиб ему хто сказав, що приріст маєтку так чудовишно великого як его, має в собі щось неприродного і неморальнього.

Мимо того не є глупий; знає, що є зависть і що треба єї стеречи ся. Одного рана опертий о подушки, дожидаючи наслїдку по склянці Гуніяді Янош, яку то воду приписав ему лїкар раз на тиждень, відчитував часописи; революцийні віщованя, поміщені в них, зробили на нім так глубоке враженє, що мав привид. Здавалось ему, що розшалїла товпа вдерла ся до палати і розбила огнетревалу касу, бючи по дорозі зеркала, ломлячи обставу і несучи вкінци его власну голову, заткнену на списї. Тодї то барон подумав, що надійшла відповідна хвиля, аби кинути якуєсь жертву на поталу социялїзмови і післав (як то впрочім нераз робив) звиток банкнотів Товариству добродїйности. Для виповненя же прогалини постановив довершити користної операциї на біржи, о котрій вже від давна думав.

Треба ще раз зазначити, що сто тисяч франків не є дрібниця; тому то барон Ротбах міг бути вповні вдоволений з враженя, яке та сума зробила. Очивидна річ, що антисемітскі часописи не згадали нї словом про той княжий дар; однако піднесли его обережно і уміло часописи урядові і праса надаюча напрям

Осередною точкою операциї італїяньскої фльоти є тепер блькада Червоного моря. Італїяньска фльота безнастанно кружляє по филях сего моря, бомбардуючи від часу до часу прибережнї міста. Щоби блькада на Червонім мори була успішна, призначало італїяньске правительство на сю цїль ще два военнї пароходи, які саме тепер з цїлою силою цари уоружують ся.

На триполїтаньскій суші все по давному: Італїянцї крок за кроком продирають ся при розпучливім опорі Турків і Арабів в глубину краю хоч що правда повільним ходом. Як Італїянцї так і Турки роблять собі при своїх борбах можливо найкрасшу рекляму. Хвалились Італїянцї, що удало ся їм побідити Турків під Гарґареш і прогнати їх звідтам і зараз похвалив ся турецкий „Таніп“, що то Турки і Араби побідили Італїянців, положивши їх 15 трупом, не кажучи вже про число ранених. Очевидно що Турки і Араби мали лише 18 убитих і лише кількох ранених.

Новинки.

Львів, 25 січня 1912.

— **Стан здоровля Є. В. Цїсаря** є знаменитий. Монарх чує себе зовсім сьвіжо. Про знаменитий стан здоровля Цїсаря сьвідчить не лише добрий вигляд, веселий настрій і невичерпана охота до працї, але також богата програма працї, яку Цїсар день в день полагоджує. Мимо працї, яку Монарх вже раннім ранком зачинає і з малими перервами продовжує цїлий день, не замічує ь у него найменшого умучення. Ріжнородних абсорбуючих силу звітів шефів, ріжних ресортів вислухує Цїсар з найбільшою увагою. Всї достойники, що мали щастє бути у Цїсаря послїдними днями, згідно стверджують, що вигляд і стан здоровля Цїсаря є як найлїпший. Апетит має Монарх знаменитий. Загалом стан здоровля Цїсаря є зовсім нормальний, що годить ся ствердити супротив невірних чуток про недугу Цїсаря які обігали сими днями за границею.

— **Двірске торжество в Шенбрунї.** Супротив нормального стану здоровля Цїсаря, зачнуть ся знов урядові принятя і торжества. І так дня 27 с. м. о 6 год. вечером відбуде ся з нагоди уродин нїмецкого цїсаря Вільгельма II принятє в Шенбрунї. Запрошено нїмецкого амбасадора Чірішкого і инших достойників.

— **Руский народний театр** під дирекциєю Й. Стадника приїхав до Львова і від нинї зачинає давати представленя в салї „Гвязди“ при улици Францїшканьскій. Нинї виставить театр драму Товстоноса в 5 дїях з житя Болгарів „За друзї мої“. Початок о 7 год. вечером.

— **Кн. Макс Саксоньский** професором в Кольонїї. Köln. Volkszeitung доносить з Фрайбурґа в Швайцариї, що приятеля нашого народу і обряду, проф. о. кн. Макса Саксоньского запрошено до обнятя катедри лїтурґії в духовній семинариї в Кольонїї. Достойний князь приняв предложенє і зачне науку в лїтнім півроцї 1911/12.

— **Віднайденє нових творів Рубенса.** З Монс в Бельґії доносять, що віднайдено там два нові образи Рубенса; на одним з них зображена Пресьв. Тройца, на другім Льот з Содоми.

— **100-лїтний ювилей уродин** Евгена Гребінки, укр. письменника, сьвяткувати буде полтавске тов.-о „Боян“ концертом дня 4 лютого. Перед концертом реферат про житє і дїяльність письменника.

— **Убийство на Кульпаркові.** В заведеню для божевільних на Кульпаркові убив сеї недїлї умово хорий Брон. Свидницкий, був. дневникар, умово хорого селянина Якова Диму, родом з Глинного в лїскім повітї, задавши ему ножем кілька тяжких ран в шию.

— **Зменшенє числа сьвят в Боснії.** Сараєвский архієпископ др. Стадлер і всї католицкі епископи в Боснї і Герцеґовинї оголосили рішенє, яким відповідно до звісного „motu proprio“ Св. Отця, зносять в тій церковній провінциї деякі сьвята, на разі в числї 10. Иншї австрийскі епископи не ввели в житє папского рішеня з правно-державних і місцевих причин.

† **Помер** Юрий Маргинець, ц. к. люстратор лїсів в Печенїжинї, дня 20 с. м., в 62-ім роцї житя.

— **Дорогий лист.** Одна льондоньска фірма, котра занимає ся продажию осібливих марок, виставила в вікнї свого склепу куверту, яка викликує загальне заінтересованє. Лист був висланий недавно з Росиї до Австриї за оплатою 2.810 карб. Куверта є довга на 65 центиметрів а 30 центим. широка. Містила она цїннї папери, які вислав оден з капіталїстів до одного з австрийских банків. Цїла відворотна сторона куверти була густо заліплена 281 почтовими марками по 10 карб. За грошї, видані на пересилку, можна було вислати довіреного чоловіка не лише з Росиї до Австриї, але навіть в подорож наоколо сьвіта. Але, як видно, о довіреного чоловіка в Росиї тяжше як о 2.810 карб.

— **Відвідини Анґлїйців в Росиї.** В Петербурзї приготовляють ся на принятє анґлїйских послів, котрі прийдуть ревізитувати росийских парляментаристів. До анґлїйскої делеґациї прилучить ся кількох достойників анґлїйскої церкви. В Петербурзї утворив ся в тій цїли окремий комітет з пятьох православних епископів під проводом посла Холмщини, еписк. Евлогія. Анґлїйскі духовники надіють ся, що їх побут в Петербурзї причинить ся до навязаня близших взаємин межи анґлїйскою церквою а православієм. Наради духовеньства обох тих віроісповідань відбудуть ся в лаврі Алєксандра Невского.

— **Спійманє ватаги убийників.** З Варшави доносять, що в недалекім селї Ґродзіску земска сторожа арештувала в послїдних годинах 7 виновників страшного убийства з Боженцїнї коло Ожарова. Арештовані, то доокoличнї селяни; зрадив їх син побережника Бжозовского, котрого також арештовано. В нападї брало участь 16 опришків. Ограблена готівка мала виносити 200 карб.

— **Кровава демонстрация в Букарештї.** Звідтам доносять: Під конець прилюдних зборів опозицийних сторонництв намагали ся манїфестанти серед окликів „під палату!“ перервати кордон жандармериї, що замкнув голов-

---

у великім сьвіті.

Отже того дня, перед Різдвом, барон пробудив ся в дуже злім настрою. Долягала єму печїнка і з жолудком був не в ладі, а оглянувши в зеркалї язик, сконстатував, що є нинї вимково жовтий. Отже на що здали ся добрі дїла, коли й так жовч чоловіка заливає. Чиж то не може знеохочувати?

Мимо того засїдає при столику, перед архитвором Рембрандта, що коштував его великанські суми, але на котрий навіть не глядить. Не уміє вичути глубокої поезиї, містячої ся в портретї старої Голяндки, в котрім пробиває ся цїле житє, цїлий круг, цїле окруженє тої женщини, з котрою можна до якоїсь міри вчинувати, о якій годинї відмовляла она свої молитви і в якій порі року робила великі порядки дома. Нараз заповідають баронови візиту відпоручника, котрий приходить в імени товариства добродїйности зложити подяку за величавий дар.

Є то мужчина хороший в цїлім того слова значіню, хоч в чорній, в клин стятій бородї перевивають ся срібні нитки, а в кутах очий видко дрібні морщини. Від самого рана одїтий в щільно запятий, чорний сурдут.

Супротив того прехорошого, скажу людского рода, нещасливий богач, скорчений і тремтячий в подушках фотелю, о збололїй голові, нагім черепі, восковій шкірі і рідких пабородах, має вигляд бідолахи, котрий оголосив перед хвилею банкротство.

Нараз барона взяла цікавість. Ласкавим рухом руки перериває хорошому бесїдникови красоріччиву промову:

— Одно поясненє, коли ви ласкаві... Кілько припадає на одного бідного з тих сто тисяч франків?

То питанє вправляє в очивидний клопіт хорошого урядника. Червонїє легко, встидаючи ся з гори відповіди, яку мусить дати.

— Пане бароне... Маємо в Парижи... алеж так, записаних в бюрах добродїйности... майже... близько... пятьдесять тисяч убогих. Отже на голову припаде два франки.

— Два франки — повторяє мілїонер голосом, в котрім нїчо не позволяє здогадувати ся, чи після его думки є то за богато, чи за мало.

Відтак додає все так само рівночасно:

— Пятьдесять тисяч убогих, записаних і звістних бюрам... Пятьдесять тисяч... мимо тїльких кас шадничих, товариств взаїмної помочи і охорони... Пятьдесять тисяч... то, справдї богато.

— Ви діткнули отвертої рани, пане бароне — відзиває ся хороший адмінїстратор. — Але то непоправна легкодушність є цїлою тайною нужди!

Обуренє его перериває великий банкир, встаючи на знак пращаня. Передна комната повна людий, а кожда хвиля має своє значінє.

Приміняючи ся до ради лїкаря і для добра власного жолудка, барон Ротбах виходив кождого дня по обіді на прохід і ходив так годину.

Того дня вийшов з привички на місто без означеної цїли, дрожачи в дорогім футрі, в мраці грудневого вечера. Обхопив его більший як звичайно смуток. „Два франки“ — шептав що хвиля викривляючи лице. Капля води в мори. Ось що дала его королівска милостиня. Тепер не дивував ся вже, жертвуючи ту суму. Сто тисяч франків — довідайте ся панове фїлянтропи, що маєте все на устах слово: милосердіє — виносить сорок су на голову, то значить тільки, що нїчо. Бо й якуж полекшу можуть принести нещасливому два франки? Признайте, що то глум. І розважте, що в цїлім тім великім містї є може ледве двацять осіб, які були би в силї дати сто тисяч франків, очивидно колиб мали охоту жертвувати їх. І щож можна зробити з сорок су, помноженими через двацять? Чи зарадять они нуждї, чи посунуть хоч о крок суспільне питанє?

Сьміючи ся тихо і болєсно, барон іде улицями серед густої мраки.

Не знаючи як і коли зайшов в найубожшу дїльницю і на кождім кроцї стрічає ясно осьвітлені і ярко прибрані склепи. Ось на виставі різницкого склепу видніє шинка, прибрана рожами з тонкого паперу, в коріннім склепі лищать ся коробки сардинок. А щож доперва дїє ся в крамах з забавками, порозставлюваними вздовж хідників! Які величаві одяги! Кілько тут золотого паперу!

Барон Ротбах ступає поволи серед чим раз густїйшої товпи. Перед ним ідуть дві убогі женщини: одна старушка в лахмітю зігнена в двоє; друга не лїпше одїта, але значно молодша, найвисше сороклїтна, держить ся просто, ведучи за руку пяти- чи шестилїтну дївчинку.

Барон мимохіть чує уривану розмову.

— Чи то правда, матусю Брізар, що нинї рано дали вам сорок су в бюрі добродїйности?

— Так, тїтко Фурніє... Якийсь милосердний чоловік... Говорено нам, як називає ся, але я забула. Якийсь високоуроджений, дав сотки тисяч.

— Ну і що зробите з тими сорокома сусами, моя бідна матусю Брізар?

— А що маю робити? Куплю собі трохи цукру і кави... бо, знаєте, переїлась менї вже румфордска зупа. А що у вас чувати, тїтко Фурніє? Спокійнїйше? Ваш чоловік набрав розуму? Що?

— Не говоріть менї о нім... Послїдної суботи знов упив ся, а менї дав третину заробку з двох тиждней. Щоби не заставничий банк і кредит у пекаря, то не знаю, як би я дотягнула до кінця місяця...

Барон слухає в розсїяню тої розмови. В сути річи є она дуже звичайна. Нужда? Так, то дуже сумно, але що на то порадити? В ту

ні улиці. Жандармериї удало ся недопустити до сего без ужитя оружия. Демонстранти обкидали відтак камінем льокаль клюбу консерватистів і вибили там всї шиби.

Одного адвоката, котрий сидів в клюбі, скалїчено тяжко в голову. Жандармерия одержала приказ розігнати демонстрантів. В тій хвили упало з двох вікон готелю „Континенталь“ і з демократичного клюбу богато револьверових стрілів в сторону жандармериї. Одного зі стріляючих увязнено. В часї тих подій було покалїчених 20 осіб, з тих кілька тяжко. О год. 5·30 вечером настав повний спокій.

— **Застрілене двох людий вояком.** З Відня доносять: Інфантерист 32 п. п. Я. Лінднер, родом з Будапешту, будучи в суботу вечером на стійці коло площі вправ в Шмельц недалеко Відня, пострілив двох братів Івана і Франца Пальків так тяжко, що через ніч оба померли. Ліндера увязнено; він оправдує ся, що пострілені наблизили ся до него і мимо візваня не давали ніякої відповіди, анї не хотіли відійти. Догадують ся, що вояк, що був імовірно пяний, стрілив зі страху.

— **Пожар театру.** З Петербурга доносять: На сценї народного театру вибух онегди в ночи пожар, який знищив небавком цїлу сцену і 4-поверховий будинок. Сего вечера виставлювано штуку п. з. „Севастополь“. В головній сценї представлений вибух корабля і мабуть при тій нагоді заняла ся декорация а пісня представленя пожар обняв цїлий будинок.

Телеґрами.

Зара 25 сїчня. Відкрито тут вчера сесию дальматиньского сойму.

Париж 25 сїчня. „Matin“ гадає, що італїяньске правительство прийме услівя французскі що до видання 29 задержаних на „Манубі“ турецких подорожних. Деякі часописи атакують остро італїяньского амбасадора в Парижи, Тіттоні'ого і кажуть, що не є імовірне, аби міг довго полишити ся на своїм становищи в Парижи.

Константинополь 25 сїчня. Молодотурецкий комітет переніс свій осідок з Солуня до Константинополя.

Шанґай 25 сїчня. Позаяк революціонїсти не мають гроший на виплату войскам, зажадав їх мінїстер війни від товариства пароходної плавби 10 мілїонів таелів, при чім загрозив, що кораблї будуть сконфіскована і продані. Директор товариства просив о проволоку, аби порозуміти ся з акционарями.

Мальта 25 сїчня. Королївска анґлїйска пара прибула сюди вчера вечером в повороті з Індиї.

Курс львівский.

Дня 25-го сїчня 1912	Платять К с	Жадають К с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр.	700·—	710·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	442·—	448 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	542·—	548·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	483·—	493·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	109·70	—·—
Банку гіпотечного 4½ прц.	98 60	99 30
4½% листи заст. Банку краєв.	98·70	99·40
4% листи застав. Банку краєв.	92·20	92·90
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	97·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	—·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	92 10	92 80
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	98·30	99·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	98·30	99·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	90 20	90 90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	92 30	93·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	91·50	92·20
IV. Льоси. (Курс віденьский)		
Австрийскі черв. хреста	67·75	73·75
Угорскі черв. хреста	45·30	51·30
Італїянь. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	79 —	85·—
Базилїка 10 К	35·75	39·75
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11 —
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·46
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·50	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

бездомну кирницю можна кидати мілїони, а не заповнить ся ві нїколи. Впрочім за ті два франки старушка буде мати якийсь час каву на рано. І то щось значить.

Але дївчина тягне матір перед склеп з забавками.

— Ах, які прекрасні лялькн!

Мати відтягає дитину, говорить різко:

— Ходім, ходім, Люїза... Атже знаєш, що сего року не можу тобі нїчо дати на сьвятий вечер.

Але матуся Брізар задержала ся також. Глядить по черзї то на сияюче личко дитини то на засумовану матір. По хвили говорить з усьміхом несказано добрим і рівночасно покірним, майже наляканим голосом.

— Погляньте но тїтько Фурніє... Яка хороша лялька, та в жовтій сукни... Коштує як раз два франки. Позвольте менї — дати ві вашій Люїзї. Ви були для мене такі добрі.. Атже від самого початку зими давали ви менї вуголь до печи. Обійду ся без ласощів, дурниця... або... Як будете могли то запросите мене на каву до себе.

А! того за богато. Барон задержує ся з обуренєм. Ось та шалена легкодушність нуждарів, о якій справедливо говорив відпоручник товариства. Баронови Ротбах здає ся, що закупив за сто тисяч ляльок!

Але коли обі жінки никнуть в товпі разом з дївчинкою, яка іде наперед, пригортаючи до грудий хорошу ляльку в жовтій сукни, мілїонер, що остаточно не був нї злий нї глупий, попадав в бездонний смуток. Пригадує собі розрадуване лице старушки, коли купована ляльку; розуміє, що мусїла зазнати великої радости, видаючи свою срібну монету, коли він не зазнав ві зовсїм, даючи звиток банкнотів. В умі торговця золотом виринає поволи та правда, що добрий учинок без жертви є безвартїстний і що завдяки тайному праву справедливости, яке нужду людску робить лекшою, для бідних лиш милосердиє може бути розкошию.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від ⅙ до ¹⁵⁄₉ включно щоденн, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·48 11·13.
†) до Красного.

До Чернівець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·35
§) Від ¹⁰⁄₆ до ¹⁰⁄₉ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·48, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30
†) з Красного.

З Чернівець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, **5·52**, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·02.
§) Від ¹⁸⁄₆ до ¹⁰⁄₉ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·02§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).